

Motion

1984/85: 2348

Hans Nyhage

Översyn av upphandlingskungörelsen

Statlig myndighets upphandling regleras enligt Kungl. Maj:ts upphandlingskungörelse (SFS 1973: 600). Anvisningar om tillämpningen meddelas av riksrevisionsverket.

Upphandlingskungörelsen föreskriver att det anbud skall antas, som med beaktande av samtliga affärsmässigt betingade omständigheter är att anse som förmånligast.

Det är givetvis nödvändigt att klara regler finns för de statliga myndigheters upphandling och att anbudsförfarandet sker efter strikta former. Det är emellertid också viktigt att vid bedömningen av anbuderna hänsyn tas ej enbart till rent affärsmässiga betingelser utan också till de ekonomiska konsekvenser i en vidare mening, som kan uppstå vid antagandet av ett anbud.

Den svenska tekoindustrin har på grund av en missriktad lönepolitik samt höga skatter och avgifter drabbats av ett kostnadsläge som är avsevärt högre än i omvärlden. Detta har medfört försämrade konkurrensmöjligheter, vilket klart markeras av förlorade marknadsandelar såväl på utlands- som hemma-marknaden.

En enhällig riksdag har uttalat att det långsiktiga målet för svensk tekoindustri skall vara 30 % i självförsörjningsnivå av tekovaror på den inhemska marknaden. Trots alla utfästelser, inte minst från socialdemokratiskt håll, har i all synnerhet konfektionsindustrins andel kraftigt minskat under den socialdemokratiska regeringsperioden. Andelen utgör nu ca 14 %, och påtaglig risk föreligger för en ytterligare nedgång.

Den av statsmakterna fastställda självförsörjningsnivån på tekoområdet borde rimligen ha stor betydelse vid bedömningen av statliga myndigheters upphandling av tekovaror. De negativa konsekvenserna av att förlägga en order till utlandet kan vara av betydligt större omfattning än de siffermässiga ekonomiska fördelar som kan uppnås. Inte minst gäller detta i ett långsiktigt perspektiv.

Ett belysande exempel i detta sammanhang är den tillverkning av våruniformer, som postverket nyligen förlagt till England. Det svensktillverkande konfektionsföretaget Johan Skoglund AB i Borås tillverkar f. n. postverkets höstuniformer. Företaget offererade också våruniformerna. Orderstorleken är likvärdig med den erhållna höstordern och beräknas till 15 milj. kr. under tre år. Den skulle ge sysselsättning åt 45 årsanställda. Tyget är tillverkat av Saxylle-Kilsund i Borås.

Genom postverkets ställningstagande gick alltså denna order förlorad för svensk tekoindustri. Det svensktillverkade tyget måste nu skickas till England

för konfektionering. En värdefull möjlighet att i betydande omfattning kunna trygga sysselsättningen vid ett svenskt tekstilföretag har gått förlorad. Det råder stort missnöje hos anställda, fack och företagsledning över detta handlande, som man finner vara felaktigt.

Situationen är nu alltså den att statliga verk inte handlar svenskt samtidigt som nivån för svensktillverkningen av konfektionsvaror inte ens når upp till hälften av vad statsmakterna fastställt. Detta är enligt min mening ett förhållande, som kräver skärpt uppmärksamhet och som rimligen måste åtgärdas. Det finns därför anledning att se över upphandlingskungörelsen och tillämpningen av densamma, varvid konsekvenser i en vidare mening än de strikt affärsmässiga bör beaktas.

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en översyn av upphandlingskungörelsen.

Stockholm den 25 januari 1985

HANS NYHAGE (m)